

профессионально-этической компетентности студентов на примере подготовки специалистов ветеринарной медицины.

Этическая компетентность, моральность, профессиональная подготовка, ветеринарный врач, этические правила, моральные решения.

Humanistic and democratic trends in the modern society development along with its moral principles importance growth led to significant changes in educational priorities and values.

Today, the one of the most important components of the process of professional training is the component of professionally - ethical competence of future agricultural specialists, including doctors of veterinary medicine.

Professionally - ethical competence is a basic component of professionalism of a doctor of veterinary medicine. It reflects the level of veterinary doctor's morality, culture and the ability to make appropriate moral decisions and to act in accordance with the ethical standards. Professionally - ethical competence allows to define professional attitude to the work duties of the doctor of veterinary medicine especially to analyze professionalism of work contact with pets and animals.

This article is focused on the actual priority of studying pedagogical problems of professionally - ethical competence formation to implement in the university education for the students of veterinary faculties. Accordingly to this pedagogical mission the article highlights the scientific and pedagogical fundamental codes of professionally - ethical competence formation by analysis of education of doctors of veterinary medicine. High level of professional and ethical competence is the key to a successful career for a doctor of veterinary medicine.

Professional - ethical competence, morality, professional training, veterinarian doctor, ethical standards, moral decisions.

УДК 371.132

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОРГАНІЗАТОРІВ ВИРОБНИЦТВА

Л. М. Лісовська, аспірант

В статті розглянуті механізми впровадження компетентнісного підходу під час підготовки молодших спеціалістів в галузі управління в контексті інноваційного розвитку вищого навчального закладу. Автор здійснює аналіз взаємозв'язку професіоналізму та професійної компетентності майбутніх менеджерів, сутності особливостей підготовки студентів в економічних коледжах.

© Л.М. Лісовська, 2014

Компетентісний підхід в освіті, професійна компетентність, інновації в вищому навчальному закладі, організатори виробництва, професійна діяльність.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Європейська та світова інтеграція, яку обрала Україна зумовила необхідність змін, які знаходять свій відбиток в політичній, соціальній та економічній сферах життя нашої країни. Національна доктрина розвитку нашої освіти - це певна орієнтація на інноваційну освіту, конкурентоспроможність на ринках праці, виховання молоді щодо особистісного підходу, духовної, інтелектуальної, психологічної компетентностей, молоді, яка буде спроможна до конкуренції, здатна до активної життєвої позиції, володітиме необхідними знаннями та компетентностями щодо навчання впродовж всього життя. Освітня модель підготовки фахівців в галузі управління уже не задовольняє сучасні вимоги ринку праці, де необхідні фахівці з високим професіоналізмом, новим мисленням та прогресивними методами управління, які спроможні творчо застосовувати свої знання у виробничих ситуаціях.

За таких умов професійна освіта вимагає особливих підходів до організації навчального процесу і має забезпечувати інтеграцію якостей особистості, яка відображає її професійну компетентність у професійній, соціальній та творчій сферах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання професійної компетентності піднімалися у працях багатьох вчених (С.Сисоєва, Н.Баловсяк, О.Головка, Л.Зеленська, Ю.Пінчук, А.Хуторський). С.Батишов, А.Роботова, В.Попов, Є.Данильчук та ін. досліджують ефективність формування професійної компетентності в світлі майбутньої професійної діяльності в процесі навчання.

Мета – розкрити сутність зв'язку інноваційних процесів та компетентісного підходу в коледжі та їх вплив на формування професійної компетентності молодших спеціалістів – майбутніх менеджерів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інновації – це одна із головних умов, яку ставить суспільство сучасній освіті. Вони сприяють ефективності навчального процесу, за допомогою їх створюється організаційний механізм, що забезпечує коледжу ефективність роботи стосовно виконання поставлених завдань [7, с.254]. Проблемою впровадження компетентісного підходу до підготовки молодших спеціалістів є певна необхідність щодо організаційної та технологічної готовності навчально-виховного процесу у відповідності новим вимогам, які неможливі без інновацій.

Сутність інновацій в освіті – це цілий комплекс організаційних, управлінських, технічних, фінансових, правових рішень, які спираються на практичний досвід, відповідають певним методикам, направлені на відповідну діяльність ВНЗ, результатом роботи якого є досягнення рівня якості. З погляду на це можемо сказати, що об'єктами інновацій є:

1) наукова діяльність, тобто створення нових інтелектуальних продуктів;

2) навчально-методична діяльність – створення та впровадження нових методик навчального процесу;

3) матеріально-технічна база ВНЗ, яка включає в себе інформаційну базу, впровадження сучасних технологій навчання;

4) адміністративна сфера – виконання організаційних рішень, які покращують зміст організації будь-якої сфери діяльності ВНЗ [4].

Компетентнісний підхід за своєю сутністю є інновацією навчально-виховної діяльності будь-якого навчального закладу, це нововведення орієнтує навчальні програми на набуття ключових компетенцій, створення механізмів їх запровадження у навчальних закладах і тому їх впровадження необхідно розглядати під призмою контексту інноваційного розвитку навчального закладу.

Всі знання та вміння, які студенти набувають у процесі навчання у ВНЗ I-II рівнів акредитації та їхні навички на основі цих категорій беззаперечно повинні бути сформовані в певні компетентності, які на думку зарубіжних вчених є індикаторами, що визначають готовність молодшого спеціаліста до професійної діяльності, самостійного життя, та активної життєвої позиції.

На думку російських вчених складовими професійної компетентності є той мінімальний, але достатній набір власних конструкторів, які будуть відповідати стандартам кваліфікації з певної спеціальності та визначатимуть професійну компетентність фахівця.

До них можна віднести:

1) компетентність духовного характеру – розуміння сенсу життя, відношення до професійної діяльності;

2) компетентність психологічного характеру – тобто наявність здібностей та умінь ефективного самоврядування психікою підлеглих в певних умовах праці;

3) компетентність фізичного характеру – ефективне керування фізичним станом своїм та станом організму підлеглих;

4) компетентність інтелектуального характеру – наукові знання, вміння та навички з певної спеціальності та потреба до постійного оновлення цих знань;

5) компетентність технологічного характеру - робота з технічними засобами стосовно виконання діяльності за фахом;

6) компетентність соціального характеру – виконання своїх повноважень щодо ефективного використання відносин підлеглою та керівника [12].

Формування складових професійної компетентності організаторів виробництва повинно здійснюватися в умовах створення в навчально-виховному процесі підґрунтя майбутньої професії. Це підґрунтя можливо створити за допомогою інновацій, які впроваджуватимуться в навчальний процес, за допомогою ситуаційних завдань з реальних практичних ситуацій, наближених до життя. Створення навчальних центрів зі

спеціальностей, де майбутні фахівці можуть застосувати свої знання і досить близько стикнутися із всією специфікою обраної професії. Безперечно, це вимагає додаткових фінансових ресурсів, а також певних зусиль не тільки викладачів, а й всього колективу.

В Оріхівському сільськогосподарському технікумі створено та функціонує:

1. Навчальна бухгалтерія (економічне відділення), де майбутні бухгалтери та комерсанти працюють із первинними документами підприємств району та області, складають реєстри синтетичного та аналітичного обліку підприємств, працюють в програмі 1С-підприємство;

2. Навчальний магазин (економічне відділення), де майбутні комерсанти здійснюють приймання продукції, її реалізацію, розраховують виручку та прибуток магазину;

3. Навчально-практичний центр із організації виробництва (відділення механізації та управління), де майбутні організатори виробництва здійснюють вивчення та пропагування сучасних методів управління, проходять технологічну та переддипломну практику, вивчають основні шляхи поліпшення фінансового стану підприємств, вказують заходи щодо фінансового оздоровлення досліджуваних підприємств, здійснюють розробку нових технологій щодо планування діяльності підприємства та управління фінансовими ресурсами, вивчають передовий досвід підприємств.

Система оцінювання також повинна сприяти досягненню того рівня підготовки, який необхідний сучасному бізнесу, але поки що досягнення необхідних життєвих компетентностей не завжди виступають результатом навчання. З огляду на це у ВНЗ I-II рівнів акредитації запроваджено модульно-рейтингову систему організації навчального процесу, за допомогою якої якісно змінився зміст, методи та форми організації підготовки молодших спеціалістів- організаторів виробництва.

Дуже важливо, щоб впровадження компетентнісного підходу щодо організації навчального процесу, співпадало із готовністю викладача до реалізації нових завдань у світлі викладених проблем.

Професійний рівень викладацького складу зростатиме, коли викладачі беруть участь в науково-практичних конференціях, презентаціях, виставках інноваційних досягнень, які проводяться на всіх рівнях – від місцевого до державного.

Комп'ютеризація навчальної та виховної діяльності є необхідною умовою та запорукою впровадження новітніх комунікаційних технологій. Названі навчальні центри, лабораторії та кабінети необхідно обладнати мультимедійною технікою, спеціальним програмним забезпеченням, сучасною технікою, вільним доступом до мережі Інтернет, а сайт не тільки навчального закладу, але й викладачів повинен містити в собі вичерпну інформацію для абітурієнтів, студентів закладу та громадськості.

Отже, інноваційні процеси – це інструмент компетентнісного підходу у ВНЗ та головний елемент, який передбачає модернізацію освіти, зміну

всієї педагогічної системи, який спрямований на вдосконалення існуючої освіти.

Компетентнісний підхід дає значний поштовх для розвитку особистості майбутніх фахівців та до їх активної життєвої позиції, тому пошук тих категорій, за допомогою яких буде впроваджуватись цей підхід необхідно здійснювати в контексті розвитку ВНЗ.

Висновки. Отже, інноваційні процеси – це інструмент компетентнісного підходу у ВНЗ та головний елемент, який передбачає модернізацію освіти, зміну всієї педагогічної системи, який спрямований на вдосконалення існуючої освіти.

Компетентнісний підхід дає значний поштовх для розвитку особистості майбутніх фахівців та до їх активної життєвої позиції, тому пошук тих категорій, за допомогою яких буде впроваджуватись цей підхід необхідно здійснювати в контексті розвитку ВНЗ.

Список літератури

1. Богомолів В.А. Обзор бесплатных систем управления обучением [Електронний ресурс] / В.А. Богомолів // Образовательные технологии и общество -ство. - 2007. - Т. 10, № 3. - С. 439-460.
2. Болюбаш Н.М. Шляхи активізації пізнавальної діяльності студентів в умовах дистанційної форми навчання [Текст] /Н.М. Болюбаш // Наукові праці:Науково-методичний журнал. Т. 71. Випуск 58. Педагогічні науки. – Миколаїв:Вид-во МДГУ ім. П. Могили, 2006. – С. 65-70.
3. Боно Э. Логика.Пер. с англ. Е.А.Самсонова. – Мн.: Попурри, 2006. – 240с.
4. Гершман М.А. Инновационный менеджмент / М.А. Гершман // Инноваци-онный менеджмент.– М.:Маркет ДС,2008. –200 с.
5. Ибрагимов Г.И. Компетентностный подход в профессиональном образовании / Г.И. Ибрагимов // Образовательные технологии и общество(Educational Technology & Society). - 2007. - 10 (3). - С. 361-365.
6. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В. Овчарук. – К.:«К.І.С.», 2004. – 112 с.
7. Куртяник Д.М. Механізми управління інноваційними процесами у вищо-му навчальному закладі /Д.М. Куртяник // Актуальні проблеми державної слу-жби та адміністративного менеджменту. – Тернопіль, 2011. –415 с.
8. Маслоу А. Мотивация и личность. Пер. с англ. – СПб.: Питер, 2009. – 352с.
9. Митяева А.М. Компетентностная модель многоуровневого высшего образования (на материале формирования учебно-исследовательской

компетентности бакалавров и магистров): автореф. дис... д-ра пед. наук:13.00.08 - теория и методика профессионального образования / Митяева Анна Михайловна. - Волгоград, 2007.

10. Освіта України. Нормативно-правові документи. До II Всеукраїнського з'їзду працівників освіти. - К.: Міленіум. 2001. - 470 с.

11. Стратегія реформування освіти в Україні: Рекомендації з освітньої політики.-К.: "К.І.С.", 2003. - с. 13-125.

12. Трифонов Е.В. Психофизиология человека: русско-англо-русская энци-клопедия [Электронный ресурс] / Е.В. Трифонов. – [12-е изд.]. – 1996-2008. –5000 с. – Режим доступа: <http://tryphonov.narod.ru/tryphonov6/terms6/cm-prcm.htm>. – Заголовок з екрану.

13. Чернишов О. Упровадження компетентнісного підходу / О. Чернишов // Відкритий урок : розробки, технології, досвід. - 2007. - № 10. - С. 9-16.

14. Хоменко М.П. Практична підготовка студентів у вищих аграрних на-вчальних закладах/ М.П. Хоменко.– К.: Аграрна освіта, 2004. –195 с.

В статье рассмотрены механизмы реализации компетентного подхода при подготовке младших специалистов в сфере управления в контексте инновационного развития высшего учебного заведения. Автор анализирует взаимосвязи профессионализма и профессиональной компетентности будущих менеджеров, сущности особенностей подготовки студентов в экономических колледжах.

Компетентностный подход в образовании, профессиональная компетентность, инновации в высшем учебном заведении, организаторы производства, профессиональная деятельность

In the article the mechanisms for implementing competence-based approach in the preparation of young specialists in the innovative development of higher education. Characterized the issue of formation of professional competence specialists.

Specified on the need for an integrated application of competence and personal approaches to training managers, which provides an optimal combination of methods and forms in the learning process. The meaning of contemporary approaches in development of professional competence specialists.

It is proved that the factors that affect the educational changes and trends in innovation in modern education cause of hazards as defined must be made at the level of existence of the national education system as a whole and at the level of a particular university.

The author analyzes the relationship of professionalism and professional competence of managers, nature features training of students in colleges of Economics .

Competence approach in education, professional competence, innovation in higher educational institution, organizers of production, professional activity.

УДК 378.147.111:332.3.007.2

**ТЕХНОЛОГІЯ ОЦІНЮВАННЯ СКЛАДНОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ЗАВДАНЬ ЗІ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ДЛЯ МАЙБУТНІХ
ЗЕМЛЕВПОРЯДНИКІВ**

***П. Г. Лузан, доктор педагогічних наук, професор,
Л.Ю. Кочеригін, аспірант***

У статті розглядаються теоретичні аспекти визначення складності професійно орієнтованих учбових дій зі спеціальних дисциплін для майбутніх землевпорядників. На основі теорії поетапного формування розумових дій виділено показники опису навчальних дій у послідовності їх формування.

Навчальна дія, теорія поетапного формування понять, складність, навчання, показник, індивідуальне й тестове завдання.

Постановка проблеми. Модернізація вітчизняної системи освіти обумовлює пошук нових, прогресивних підходів до підвищення її якості. Один з них пов'язаний з розвитком теорії контролю навчальних досягнень студентів. Розробка таких методів перевірки та оцінювання знань, що дозволить ефективно управляти особистісно орієнтованим процесом навчання, актуалізує розробку дидактичних проблем, пов'язаних із аспектами формування професійних знань, умінь та навичок. Особливо важливим і доцільним видається дослідження питань контролю сформованості умінь і навичок у тих, хто оволодіває майбутньою професійною діяльністю у галузі землеустрою. Наприклад, тести, які сьогодні застосовуються для оцінювання рівня професійної компетентності випускників, часто складаються інтуїтивно, без чіткого аналізу тих дій, якими має володіти землевпорядник за результатами навчання. Крім того, про рівень складності тестового завдання більше говорять, чим його визначають на практиці: конкретних, практично заземлених методик, що дозволяють оцінити складність навчального (а значить, і тестового) завдання, вкрай мало.

Відмітимо, що технологія оцінювання складності навчального завдання дозволить викладачу:

– розробляти систему навчальних завдань студентам за відповідним правилом дидактики «від простого до складного»;

© П. Г. Лузан, Л. Ю. Кочеригін, 2014